

21. august 2020

EM 2020/51

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at udarbejde en redegørelse, der skal belyse de økonomiske såvel som administrative konsekvenser ved en straksaktivering af ledige i matchgruppe 1. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut på EM2021.

(Medlem af Inatsisartut Simigaq Heilmann, Demokraterne)

Begrundelse

I Demokraatit har vi den holdning, at det er vigtigt for sammenhængskraften i samfundet, at vi alle bidrager, hvis vi kan. Det betyder, at hvis man er sund og rask og ikke har nået pensionsalderen, så skal man bidrage ved at arbejde eller ved at uddanne sig.

I dag er det desværre sådan, at nogle borgere tager et aktivt valg om at blive hjemme og modtage offentlige ydelser i stedet for at bidrage til samfundet. Dette må og skal være slut. Det er usolidarisk og ødelæggende.

Derfor ser Demokraatit gerne, at arbejdsduelige borgere, der ikke er i uddannelse og som ikke matcher en ledig stilling bliver straksaktiveret.

Vi ønsker, at det fremover skal være sådan, at man som arbejdsledig borger i matchgruppe 1 har krav på at blive sendt i aktivering senest 72 timer efter at man har meldt sig som arbejdsledig. Det bedste vil naturligvis være, at man med det offentliges hjælp bliver matchet med et ledigt job eller at man kommer i gang med et relevant uddannelsesforløb, men der vil også være tilfælde, hvor dette ikke kan lade sig gøre af den ene eller den anden årsag.

I disse tilfælde mener Demokraatit altså, at man skal straksaktiveres, så man yder en indsats for at modtage sin offentlige ydelse. Eksempler på aktivering kunne være at samle skrald i byen eller bygden. Det kunne være at være besøgsven for en ensom alderspensionist. Eller måske kunne man fungere som støtte i en skole eller en daginstitution.

Hovedpointen er, at man ikke skal kunne modtage offentlige ydelser uden at yde et bidrag til samfundet.

Formålet med aktiveringen skal ligeledes være, at man lærer at stå op om morgenen, at man lærer at møde til tiden og at man lærer, at det rent faktisk er en god følelse, at man kan gøre en indsats. Dette skulle gerne betyde, at man bliver motiveret til at finde et rigtigt arbejde eller til at påbegynde et uddannelsesforløb.

Det skal kraftigt understreges, at idéen udelukkende er rettet mod arbejdsduelige borgere, der er placeret i matchgruppe 1. Idéen er ikke rettet imod borgere med sygdom, handicap eller lignende. Disse mennesker har fortjent al den hjælp, som vi kan give og skal ikke straksaktiveres.

Vi må dog også erkende, at straksaktivering ikke hidtil har været et anvendt middel i Grønland, og vi mener på den baggrund, at det vigtigt at finde ud af, hvad en straksaktivering vil have af administrative og økonomiske konsekvenser for vores samfund. Som politikere bør vi træffe alle beslutninger på et oplyst grundlag.

Jeg har derfor stillet § 37 spørgsmål herom til Naalakkersuisut (Spørgsmål nummer 47/2020) . Naalakkersuisut vurderer i sit svar, at det er for omfattende et arbejde at komme med et bud på, hvad de økonomiske og administrative konsekvenser ved straksaktivering vil være.¹

Jeg finder det på den baggrund rigtigst at foreslå, at disse ting bliver afdækket i en redegørelse, og håber på bred opbakning hertil fra Naalakkersuisut og fra partierne her i Inatsisartut.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der vil være udgifter forbundet med udarbejdelsen af redegørelsen. Disse forventes ikke at overstige to akademiske årsværk.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen i forbindelse med redegørelsen.

¹ Svar på § 37 spørgsmål 47/2020